

Euroopan keskuspankin suositus Euroopan unionin neuvoston asetukseksi (EY) Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista

(98/C 246/06)

(Euroopan keskuspankin esittämä 7 päivänä heinäkuuta 1998)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön, jäljempänä ”perussääntö”, ja erityisesti sen 19.2 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin, jäljempänä ”EKP”, suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon komission lausunnon,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä ”perustamissopimus”, 106 artiklan 6 kohdassa ja EKPJ:n perussäännön 42 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti,

sekä katsoo, että

- (1) EKPJ:n perussäännön 19.2 artiklassa sekä sen 43.1 artiklassa, eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä annetun pöytäkirjan (N:o 11) 8 kohdassa sekä eräistä Tanskaan liittyvistä määräyksistä annetun pöytäkirjan (N:o 12) 2 kohdassa rahaliittoon osallistumattomalle jäsenvaltiolle ei myönnetä oikeuksia eikä aseteta velvoitteita,
- (2) EKPJ:n perussäännön 19.2 artiklassa määrätään, että neuvosto muun muassa määrittelee vähimmäisvarannoille varantopohjan sekä suurimman sallitun varannon ja sen varantopohjan välisen suhteen,
- (3) lisäksi EKPJ:n perussäännön 19.2 artiklassa määrätään, että neuvosto määrittelee aiheelliset seuraamukset kyseisten määräysten noudattamatta jättämisestä; tällä asetuksella säädetään erityisistä seuraamuksista; tässä asetuksessa viitataan seuraamusten asettamista koskevien periaatteiden ja menettelyjen

osalta Euroopan neuvoston asetukseen (EY) Euroopan keskuspankin oikeudesta asettaa seuraamuksia sekä annetaan määräykset yksinkertaistetusta menettelystä seuraamusten asettamiseksi tietynlaisissa rikkomuksissa; mikäli Euroopan neuvoston asetuksen (EY) Euroopan keskuspankin oikeudesta asettaa seuraamuksia sekä tämän asetuksen, jossa EKP:lle annetaan mahdollisuudet seuraamusten asettamiseen, määräykset joutuisivat ristiriitaan, sovelletaan ensi sijassa tämän asetuksen määräyksiä,

- (4) EKPJ:n perussäännön 19.1 artiklassa määrätään, että EKP:n neuvosto voi antaa määräyksinä vaadittujen vähimmäisvarantojen laskemisesta ja määrittelystä,
- (5) toimiakseen tehokkaana välineenä rahamarkkinoiden hallintaan ja rahan määrän säätelyyn liittyvissä tehtävissä on varantovelvoitteiden määräämisjärjestelmän oltava rakenteeltaan sellainen, että EKP voi joustavasti määrätä varantovelvoitteita osallistuvien jäsenvaltioiden talouden ja rahoitustoiminnan muuttuvissa olosuhteissa ja näiden mukaan; kiertomahdollisuuksien välttämiseksi EKP voi vaatia vähimmäisvarannon pitämistä taseen ulkopuolisista eristä johtuvista veloista, erityisesti niistä veloista, jotka ovat joko yksittäisiä tai liittyvät toisiin taseeseen kuuluviin tai sen ulkopuolisiin eriin ja jotka ovat verrattavissa taseeseen merkittyihin eriin,
- (6) antaessaan yksityiskohtaisia sääntöjä varantovelvoitteiden määräämiseksi, myös määrätessään kulloisistakin velvoiteprosentista ja varannoille maksettavasta korosta sekä varantovelvoitteista myönnettävistä vapautuksista tai yhteen taikka useampaan erityiseen laitosten ryhmään sovellettavien varantovelvoitteiden muutoksista, EKP on velvollinen noudattamaan perustamissopimuksen 105 artiklan 1 kohdassa määrättyjä ja EKPJ:n perussäännön 2 artiklassa toistettuja EKPJ:n tavoitteita, mikä merkitsee muun muassa pyrkimystä estää se epäsuotava mahdollisuus, että rahoituksenvälitys siirtyy merkittävässä määrin euroalueen tai pankkijärjestelmän ulkopuolelle; varantovelvoitteiden määrääminen voi kuulua osana yhteisön rahapolitiikan määrittelemiseen ja toteuttamiseen, joka on yksi perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa määrättyistä ja EKPJ:n perussäännön 3.1 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa toistetuista EKPJ:n perustehtävistä,

- (7) tämän asetuksen määräysten noudattamatta jättämisen seuraamukset eivät estä EKPJ:tä soveltamasta asianmukaisia toimenpiteitä vastapuoliin, mukaan lukien mahdollisuus sulkea yksittäinen laitos kokonaan tai osittain rahapoliittisten operaatioiden ulkopuolelle vähimmäisvarantovelvoitteita koskevien määräysten vakavissa rikkomuksissa,
- (8) tämän asetuksen määräyksiä voidaan kokonaisuudessaan soveltaa tehokkaasti vain, jos rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että niiden viranomaisilla on käytettävissään riittävät valtuudet tukea EKP:tä ja toimia täydessä yhteistyössä sen kanssa tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen keräämiseksi ja tarkistamiseksi, perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. *rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla* jäsenvaltiota, joka on ottanut käyttöön yhteisen rahan perustamissopimuksen mukaisesti;
2. *kansallisella keskuspankilla* rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion keskuspankkia;
3. *laitoksella* yhteisöä, jolta EKP voi EKPJ:n perussäännön 19.1 artiklan mukaisesti vaatia vähimmäisvarannon pitämistä;
4. *velvoiteprosentilla* tiettyä prosenttimäärää, jonka EKP voi perussäännön 19.2 artiklan mukaisesti määrätä sovellettavaksi varantopohjaan;
5. *seuraamuksilla* sakkoja, uhkasakkoja, sakkokorkoa ja korottomia talletuksia.

2 artikla

Oikeus vapauttaa laitoksia vähimmäisvarantovelvollisuudesta

EKP voi syrjintää harjoittamatta vapauttaa laitoksia vähimmäisvarantovelvoitteesta EKP:n kriteerien mukaisesti.

3 artikla

Varantopohja

1. EKP voi määrätä laitoksille EKPJ:n perussäännön 19.1 artiklan mukaisesti varantovelvoitteen edellyttämäksi varantopohjaksi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut i) laitoksen velat, jotka johtuvat varojen vastaanottamisesta sekä ii) taseen ulkopuolisista eristä johtuvat velat, lukuun ottamatta kokonaan tai osittain (iii) velkoja muille laitoksille EKP:n esittämien ehtojen mukaisesti sekä (iv) velkoja EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion keskuspankille.
2. EKP voi täsmentää jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien muodossa olevien velkojen osalta, vaihtoehtona edellä olevalle 1 kohdan iii) määräykselle, että laitoksen velat toiselle laitokselle vähennetään kokonaan tai osittain sen laitoksen varantopohjasta, jonka saatavia ne ovat.
3. Syrjintää harjoittamatta EKP voi sallia tietuystyyppisten saamisten vähentämisen varantopohjaan kuuluvien velkojen ryhmistä.

4 artikla

Velvoiteprosentit

1. Velvoiteprosentit, jotka EKP voi määrätä EKPJ:n perussäännön 19.2 artiklan mukaisesti, eivät saa olla suuremmat kuin 10 prosenttia varantopohjaan kuuluvista veloista, mutta ne saavat olla suuruudeltaan nolla prosenttia.
2. 1 kohdan mukaisesti EKP voi syrjintää harjoittamatta määrittää erisuuruiset velvoiteprosentit eri velkaryhmille, jotka muodostavat osan varantopohjasta.

5 artikla

Sääntelyvaltuus

EKP voi tarvittaessa hyväksyä sääntöjä tai päätöksiä tämän asetuksen 2, 3 ja 4 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi.

6 artikla

Oikeus kerätä ja tarkistaa tietoja

1. EKP:llä on oikeus kerätä laitoksilta varantovelvoitteiden soveltamiseksi tarvittavat tiedot. Nämä tiedot ovat luottamuksellisia.

2. EKP:llä on oikeus tarkistaa niiden tietojen paikansa pitävyys ja laatu, jotka laitokset antavat varantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi. EKP ilmoittaa laitokselle päätöksestään tarkistaa tiedot tai aikomuksestaan kerätä ne pakollisesti.

3. Oikeus tarkistaa tiedot sisältää oikeuden

- a) vaatia esittämään asiakirjoja;
- b) tutkia laitosten kirjanpito ja arkistot;
- c) ottaa jäljennöksiä tai otteita laitosten kirjanpidosta ja arkistoista sekä
- d) pyytää kirjallisia tai suullisia selvityksiä.

Jos laitos estää tietojen keräämisen ja/tai tarkistamisen, rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion, jonka alueella laitoksen toimitilat sijaitsevat, tulee antaa tarvittava apu, mukaan lukien mahdollisuus päästä laitoksen toimitiloihin edellä mainittujen oikeuksien täytäntöön panemiseksi.

4. EKP voi antaa edellisissä kohdissa tarkoitettuja tehtäviä kansallisten keskuspankkien hoidettavaksi. EKP:n perussäännön 34.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan EKP:llä on valtuudet säätää asetuksella tarkemmin, missä tapauksissa tarkistus-oikeutta voidaan käyttää.

7 artikla

Seuraamukset määräysten noudattamatta jättämisestä

1. Laitokselle, joka kokonaan tai osittain laiminlyö tämän asetuksen ja siihen liittyvien EKP:n asetusten ja päätösten mukaisesti määrätyn varantovelvoitteen noudattamisen, EKP voi määrätä jommankumman seuraavista seuraamuksista:

- a) maksu, joka on korkeintaan 5 prosenttiyksikköä EKPJ:n maksuvalmiusluoton korkoa suurempi tai kaksi kertaa EKPJ:n maksuvalmiusluoton korko, kummassakin tapauksessa laskettuna laitosten laiminlyömän varantovelvoitteen määrästä;
- b) laitokselle määrättävä velvoite tehdä EKP:hen tai kansalliseen keskuspankkiin koroton talletus, joka on kolme kertaa laitoksen laiminlyömän varantovelvoitteen määrä. Talletuksen kesto saa olla enintään sen ajan pituinen, jona laitos on laiminlyönyt varantovelvoitteen täyttämisen.

2. Aina kun seuraamuksia asetetaan 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, neuvoston asetuksen (EY) Euroopan keskuspankin oikeudesta asettaa seuraamuksia periaatteita ja menettelyjä sovelletaan seuraavin muutoksin:

- a) EKP toimittaa kyseiselle yritykselle johtokunnan päätöksen kirjallisessa muodossa;
- b) Neuvoston asetuksen (EY) Euroopan keskuspankin valtuuksista asettaa seuraamuksia 2 artiklan 1 ja 3 kohta ja 3 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta eivät ole sovellettavissa ja asetuksen 3 artiklan 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuja määräajaj rajoitetaan viiteentoista päivään.

3. Laitokselle, joka laiminlyö muiden tästä asetuksesta tai siihen liittyvistä EKP:n asetuksista taikka päätöksistä johtuvien velvoitteiden kuin edellä 1 kohdassa tarkoitettua velvoitteen noudattamisen, määrätään seuraamukset ja seuraamusten määräämisen rajoitukset ja ehdot neuvoston asetuksen (EY) Euroopan keskuspankin valtuuksista asettaa seuraamuksia mukaisesti.

8 artikla

Loppusäännös

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kokonaisuudessaan sitova ja se on sovellettavissa kaikissa jäsenvaltioissa.